

Associació Cultural de Dones

Quan una persona fa vint anys, tots la veiem plena de força i ganes, i amb tota la vida i els projectes pel davant.

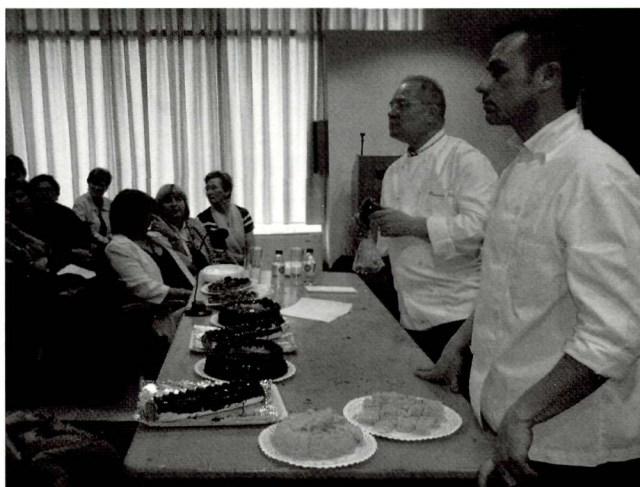
Quan una institució o una associació compleix vint anys és que està ja consolidada i que val la pena continuar-la, perquè allò que fa interessa a un nombre suficient de persones.

Tota aquesta tasca, tot aquest camí, no hauria estat possible si un grup de dones valentes no hagués engegat, fa anys, un projecte. Sense gaire més que moltes ganes, molta il·lusió, disposades a *perdre* hores i a sentir alguna que altra crítica quan no tot sortís rodó i poques paraules amables quan tot sortís bé, perquè, de fet, l'únic que volien era que tot sortís bé.

Ens han ensenyat que: *“Es de seres bien nacidos el estar agradecidos”* i no volem ni podem deixar passar l'ocasió sense, des d'aquestes línies, fer un petit homenatge en forma de reconeixement públic a les presidentes que han estat al cap i a les dones que, formant part de les diferents juntes, han col·laborat amb elles.

També volem encoratjar les sòcies més joves perquè participin activament i aportin noves idees i nous punts de vista per poder evolucionar.

Cloem també, cada any amb més participants, les activitats del curs 2008-2009 i comencem a pensar ja en les que ficarem en marxa el proper. Bon estiu a totes i tots.

Festa d'excomponents

Hola a tots. Un any més la vostra banda del poble ha organitzat una festa en honor als excomponents de la Banda de Tambors i Cornetes d'Alpicat que han anat passant durant tots aquests anys. I la Banda de Juneda va voler col·laborar en la nostra festa.

La trobada es va iniciar a les 7.30, quan la banda d'Alpicat es va reunir al parc del Graó per preparar les taules i cadires amb el senyor Jaume Escuer i els altaveus amb el senyor Mora.

A les 9 del matí es va repartir l'esmorzar, que va consistir en coca amb xocolata i moscatell. Les persones que ens van ajudar a repartir l'esmorzar i el dinar van ser:

- Anna Huguet
- Maria Beà
- Pilar Gatius
- Pepita Banyeres
- Maria Jové
- Josep Vergé

A les 11.00 es va iniciar un passeig pels carrers del nostre poble, que va tenir la sortida des del parc del Graó i l'arribada va ser sobre les 12.30 al mateix lloc de la sortida.

Fins a les 14.00, que no va començar el dinar, hi va haver una disbauxa on els nens de la nostra banda van vendre les tires per a dos sortejos. L'ànima dels sortejos va ser el nostre component Jordi Alemany. I cal destacar que van tenir molt d'èxit entre el públic assistent. A les 14 hores es va fer el dinar, que va ser més bo que l'any anterior. Aquest any ens hem esforçat una mica més, el dinar consistia en:

- Aperitiu
- Popets amb salsa
- Vedella amb tota classe de bolets
- Postre, cafè i licors

El dia abans, la banda va fer un sopar per començar la nostra festa on es va fer entrega d'una placa a la senyoreta Rosa Alemany. Va fer el lliurament el nostre president, Raül Gatius. Així mateix, el dia de la festa es va fer entrega d'una placa pels 39 anys a la nostra banda al senyor Manel Torralba. Va ser lliurada pel president, Raül Gatius.

Donem gràcies a tots els presents que van assistir i a l'Ajuntament, per la seva col·laboració. Donem gràcies per la seva participació en especial al bar Las Vegas, al qual també es va lliurar una placa per la seva col·laboració a la nostra banda que va ser entregada pel nostre president.

També donem les gràcies al bar Ribera, al qual també es va entregar una placa per la col·laboració amb la nostra banda. El lliurament de la placa el va fer, com és habitual, el nostre president.

Esperem que us ho hagueu passat molt bé, com nosaltres. I us donem les gràcies a tots per assistir a l'acte.

Us demanem si us plau que us hi apunteu, perquè ja veieu el que la banda fa per al vostre estimat poble.

En nom de tota la banda, moltes gràcies.

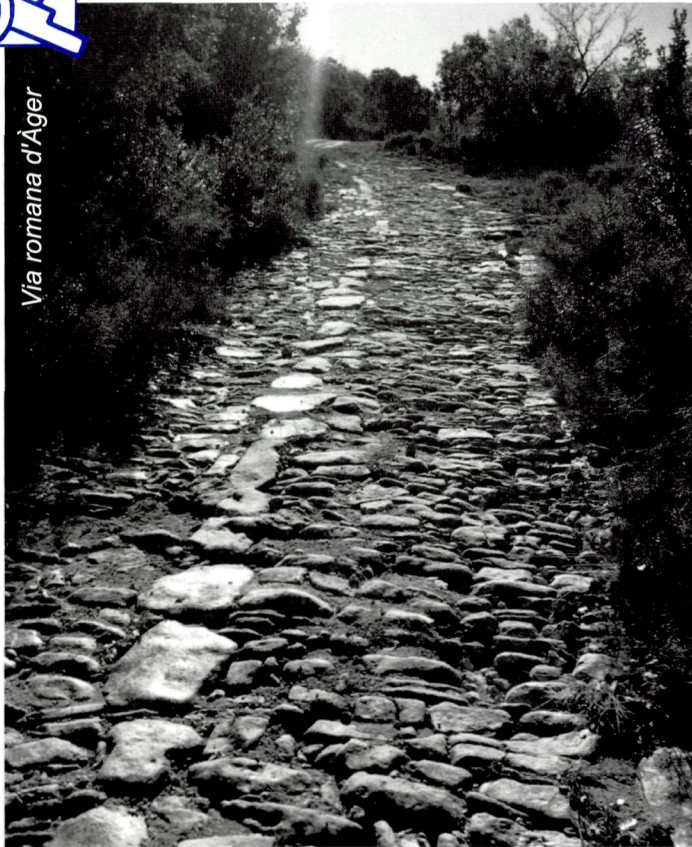
Banda de Tambors i Cornetes d'Alpicat

El fitament sud del terme d'Alpicat (II)

Via romana d'Àger

Curiosament aquest camí no té un nom més o menys oficial, ara el coneixem com el camí d'Hidrolleida, abans com el camí de la torre del Sotus i en alguns mapes antics apareix com una carrerada que derivava des de la principal que discorria pel Pla. Però aquesta funció de camí ramader creiem que és relativament moderna ja que anteriorment, i durant segles, aquest camí havia estat un camí ral, per tant, la principal via de comunicació entre Lleida i Monsó o Osca. Fou al 1855 quan, mitjançant un pla de la Diputació de Lleida de millora de les comunicacions de la província, es renovà i modernitzà aquesta via i és, aleshores, quan s'abandonà l'antic traçat (que és exactament el límit del nostre terme) i es construí unes desenes de metres més a l'oest l'actual traçat de la N-240 (menys en la part superior de la Cerdera que es va modificar als anys vuitanta). És, per tant, aquest motiu el que explicaria que no tingués un nom oficial en tractar-se, de fet, del mateix camí de Montsó o carretera d'Osca, que discorria uns metres més enllà i que havia quedat en desús.

L'antiguitat d'aquest camí va, però, molt més enllà. Ja en alguns capbreus del segle XVIII

En l'article anterior plantejàvem l'estudi de la història d'Alpicat des d'un altra perspectiva, amb l'observació dels límits del nostre terme municipal, resseguint els elements físics que el conformen i veient com, amb l'estudi del seu origen i desenvolupament, ens poden explicar una part important del nostre passat. Ara, com a segona part d'aquell article, proposem l'estudi dels altres dos límits del terme d'Alpicat, que coincideixen amb uns elements físics molt determinats: un camí i una sèquia.

El terme municipal d'Alpicat limita en el seu vessant meridional amb el terme de Lleida. Per una banda, amb un camí, l'origen del qual es remunta molts segles enrere, fins i tot mil·lennis, però anem a pams. Aquest camí començava antigament a la bifurcació de la N-240 amb el camí Vell d'Alpicat, actualment el seu tram inicial ha desaparegut, però ens queden els límits que marca i separa la urbanització de l'Hostal del Lluc dels camps propers, fins arribar a la carretera L-9022. Des d'aquest punt surt perpendicularment un camí que arriba fins al camí de les Bruixes. A partir d'aquí segueix enmig de bancals fins que torna a desaparèixer. Antigament, continuava fins arribar a la Cerdera, seguint paral·lel a l'actual camí de l'Om.

Rec Nou

